

כולם רצו להסתלי!

ה גירסה שנפוצה השבוע אמרה שגורל הנביא הוכרע בשיחה של יצחק רבין עם שימיעון פרס (ראה אתה והשקל).

בשיחה זו אמר רבין לפרס כדברים האלה: כשאתה רצית להשיג רוב ליתוכנית הכלכלית החדשה, אני תמכתי בך, מפני שזה היה בתחום אחריותך. קיבלתי על עצמי את כל הקיצוצים הדרסטיים בתקציב הביטחון. כפי שירשעה התוכנית, פיטרת הרבה אנשים. עכשיו אתה חייב להתנהג באותה הצורה. עניין הנביא הוא בתחום האחריות שלי. אני החלטתי לחסל את הדרווייקט. אתה חייב לקבל הכרעה זו ולתת לי גיבוי.

לפי הגירסה, שומע פרס עליירי טענה זו. הוא נטש את תמיכתו בנביא, והמציא את השיטה המחוכמת לחיסול הדרווייקט, שהתקבלה השבוע.

שמיד

מאחורי הקלעים

ה אמת היא מסוכנת קצת יותר. המערכת הפוליטית הישראלית

את הפרווייקט. הוטו האמריקאי או המוחלט לא איפשר כל מי נרם.

האמריקאים פשוט אינם מוכנים ליתיר לישראל לייצר מטוס, שיתחרה עם התוצרת האמריקאית. אין הם חורשים מפני ייצוא המטוס הישראלי, כי את זה יכלו למנוע ממילא. אבל הם לא רצו לוותר על השוק הישראלי עצמו, שגם לו יש ערך רב בעיני האמריקאים. מה גם שישראל היא המקום היחיד שבו עובדים מטוסים קרובים אמריקאים מיבחר קרבי.

למעשה משמש חיל-האוויר הישראלי כמעין שפירסיון של אמצעי-הלהימה האוויריים.

כשהדבר התברר סופית, היתה השאלה בישראל: איך יורדים מן העץ הגבוה? נכון יותר: איך ישיג כל שר מיצ' נח ויקפוק, לפני שהמטוס ייתקע בארץ מה.

כאן התחיל המישחק המסור. כד. למעשה היה קיים שיתוף פעולה מלא, לאורך כל הדרך, בין המערך והליכוד בכלל, ובין שימיעון פרס ויצחק שמיר בפ

רעה הדרושה. פרס נטש את עמדתו — התמיכה בנביא — והפעיל את כישורו המיוחד בהמצאת סיסמות המ

שתיוצר התמונה כאילו הוא והמערך מפקידים את הפרווייקט ועובריו, בעור ששמיר והליכוד הם האנשים הטובים.

★ יצחק שמיר עזר מאחורי הקלעים לחסל את הפרווייקט ★ הליכוד הניח למערך להוציא בשבילו את הערמונים מן האש ★ שיתוף-הפעולה הנסתר בין הליכוד והמערך פעל גם הכעם

את העבודה השחורה השאיר לרבין ולניסים. ניסים התגלה בכל הפרשה כי איש-עקרונות, עיקבי וחזק, אולם בימים האחרונים הסתבר כי מצביענינים זה אינו מאפשר את ההכ

רע. זה היה בחלקו שיתוף-פעול לה מודע, בחלקו בלתי-מודע, ו בחלקו אוטומטי. תחילה היה קיים הציר פרס-שמיר מול הציר רבין-ניסים. פרס לא רצה

התגלתה השבוע כמלוא תיחכומה, על מעלותיה וחסרונותיה. למעשה היה ברור לכל אחד מחברייה-הממשלה, מזה חודשים רבים, שאין ברירה אלא לחסל

במדינה העם כר עושים כולם

זוהי שיטה ישראלית חדשה: לחסום את עורקי החיים של המדינה. היא תתקם בבעליה

בימי-הביניים עשו זאת האבירים, שנודעו בשם "הבארונים השודדים" או "אבירי-השוד". כל פיאודל מקומי, שבתחום שליטתו עבדה דרך חשובה, חסם אותה ותבע דמי-חסות מן השיירות המיסחריות העוברות בה. זה היה שוד לאור-היום, אך לסוחרים לא היתה ברירה. הם שילמו.

עכשיו זה קורה בישראל. כל שליט מקומי או קבוצה בעלת-כוח חוסמים כבישים, והופכים את העוברים-זשכים לבני-ערוכה למען השגת מטרות טורבות או רעות.

הולכים לחסום. המיקרה הקיי צונו ביותר היה של אלי לנדאו, ראש עיריית-הרצליה. הוא חסם את עורקי החיים החשוב ביותר במדינה, בשעת שיא. המטרה: להביע את דעתו השלילית על עניין שלא נגע לו יותר מאשר לכל אזרח במדינה: ההסדר שהושג בכפר הדרוני בתי-ג'אן בגליל הרחוק. מלכיה-שיטה הם החרדים, בעיקר בירושלים. השבוע רצו להגיש שוב מן הגטאות שלהם בירושלים ולחסום את הצמתים בעירייה-החדשה. רק גיוס גדול של שוטרים ואנשי מישמר-הגבול, בעזרת תותחיה-הגאודיהמים של קיבוץ בית-אלפא, מנע את החסימה (ראה להלן).

מזה ומקמה משתמשים בשיטה זו גם הפועלים המפוטרים במקומות רבים. הם פושטים ממיפעליהם אל הצומת הקרוב ביותר וחוסמים אותו, כשם שמקבלי-סעד ממורמר הופך שולי-חן בלישכה.

השבוע זה הגיע לשיאו, כאשר עובדי התעשייה האווירית פשטו ברחבי הארץ וחסמו את עורקי-החיים החשובים. הם ביקשו למחות על החלטת הממשלה שחיסלה את הפרווייקט הנביא (ראה מיסורת), ואולי להשיג הצבעה חוזרת.

איך להרגיז. מבחינת היעילות, זוהי שיטה גרועה. אין היא רק נוגדת את הסדר הציבורי במדינה רמוקרטית, שבה מתקבלות ההחלטות עלי-ידי המוסדות הנבחרים. היא גם נוגדת את ההיגיון.

פעולת-מחאה נועדת לרכוש את דעת-הקהל למען המוחים. הסימנים הכבישים משיגה את המטרה הפוכה. היא מקוממת את הציבור נגד המוחים. הכביש הוא נחלת הכלל, וכל הציבור נוקט לו. חסימת-כביש מפריעה לרבים, למהלך-החיים ולפעולת המשק. מי שנפגע מתרגז.

האחריות הישירה לשלום הכבישים מוטלת על המיטרה. אולם בסופו של דבר תבטל שיטה זו רק כאשר יסתבר לבעלי-המחאה כי שיטה זו מזיקה קרס-יכל להם עצמם.

חיסול הנביא יוצר בעיות כאובות. מיספר גדול של עובדים מסורים יפוטרו. הגאווה הלאומית נפגעה. מותר לקורבנות למחות ולהביע את מרידתם, וגם לחזק כמיטב יכולתם למען פיתרון בעיותיהם.

לכך יש דרכים רבות. חסימת-הכביש אינה אחת מהן.

ירושלים. שאבעסו שאבעסו!

השוטרים כילו את זעמם במפגינים החרדים ומילאו את הסימטאות בגאז מדמיע

השעה היתה שעת לילה מאוחרת. בירושלים כבר היה קר. הרחובות היו חשוכים.

גבר שכיפה סרוגה לראשו, לא צעיר (המשך בעמוד 8)

העולם הזה 2609

נגד, אבל בעד

ב שלב האחרון קרה מה שמוכרח היה לקרות: הפרווייקט הפך לכי (המשך בעמוד 10)

עובדי התעשייה האווירית מפגינים מול משרד מיפלגת-העבודה כל חברי הממשלה היו מרוצים, בסתרי-ב